

Deșteaptă-te române!

Poezia „Deșteaptă-te române” aparține scriitorului ardelean Andrei Mureșan și a fost publicată în 1848 în revista „Foaie pentru minte, inimă și literatură” sub titlul „Un răsunset”. În același număr a apărut și prima parte a Proclamației de la Islaz. Mai târziu poezia a primit titlul „Deșteaptă-te române” reluat în primul vers. Pusă pe muzică de Anton Pann, poezia a devenit imnul revoluționarilor de la 1848, apoi a fost cântată la marea întâlnire de la Alba Iulia în 1918 și după revoluția din decembrie 1989 a devenit imnul național al României.

Încă de la apariție poezia a fost apreciată pentru tonul ei mobilizator fiind numită de Nicolae Bălcescu „Marsullesă românilor”.

Poezia „Deșteaptă-te române” de Andrei Mureșan este imn pentru că, are toate trăsăturile speciei. Ca orice imn, este închinată unei idei mărețe și anume: dragoste de țară. Poetul își exprimă în mod direct sentimentele de dragoste față de țară., admirația pentru trecutul eroic al acestuia, dorința de libertate, unitate și solidaritate națională, speranța într-un viitor luminos.

O altă trăsătură specifică imnului care apare și în poezia „Deșteaptă-te române” este faptul că începe cu o invocație retorică:

„Deșteaptă-te române, din somnul cel de moarte,

În care te-adânciră barbarii de tirani.”

Îndemnurile se realizează cu ajutorul verbelor la imperativ și pretind românilor să-și croiască o soartă care să fie respectată chiar și de dușmani.

„Acum ori niciodată, croiește-ți altă soartă,

La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.”

În continuare autorul îi îndeamnă pe români să dovedească că sunt urmași demni ai romanilor:

„Acum ori niciodată, să dăm dovezi la lume

Că-n aste mâini mai curge un sânge de roman.”

Poetul este mândru de poporul român, care este gata să lupte pentru libertate. Pentru a prezenta frumusețea fizică și curajul românilor, el apelează la două comparații: „tinerii stau ca brazii în munte” și sunt gata să lupte. Ei „sar ca lupi în stâne”. Enumerația „Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii!” sugerează faptul că românii sunt gata să lupte cu toții indiferent de vârstă.

O altă trăsătură specifică imnului care apare și în această poezie este folosirea evocării prin care poetul aduce în fața cititorului figuri mărețe din trecut, exprimându-și astfel admirația față de eroismul acestora, „Priviți mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine”.

Poetul își exprimă părerea de rău pentru că din cauza invidiei nu s-a realizat unirea românilor de pretutindeni și părerea de bine deoarece românii vor lupta până când vor îndeplini acest ideal.

„Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!”

Apelând la personificare, prin care țara este comparată cu o mamă văduvită, poetul exprimă necesitatea ca fiecare fiu al acestei țări, să lupte pentru îndeplinirea idealurilor ei, pentru că altfel va fi blestemat.

„O mamă văduvită, de la Ștefan cel Mare, pretinde de la fiii-și, azi mână de-ajutor.”

Imprecația retorică (blestemul), adresată celor care nu răspund chemării patriei, amintește de creațiile populare și sugerează importanța devotamentului față de țară.

„De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,

Oricare s-ar retrage din gloriosul loc.”

În continuare, poetul îndeamnă pe români să-și apere limba, să lupte împotriva eisupririi sociale și naționale, să lupte pentru unitate.

„Români din patru unghiuri, acum ori niciodată,

Uniți-vă-n cuget, uniți-vă-n simțiri.”

El apelează la preoți pentru a fi în fruntea poporului, exprimă hotărâre întregului popor de a lupta pentru libertate.

„Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,

Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nostru pământ.”

Având toate aceste trăsături, poezia „ Deșteaptă-te române” de Andrei Mureșan este un imn, imnul nostru național, deoarece exprimă gândurile și sentimentele noastre, ale tuturor.